

Čorbasti miris i ukus

Javna preduzeća ponekad izgledaju kao čudo iz neke druge dimenzije: koja količina drskosti je potrebna da se sugrađankama i sugrađanima ispostavlja račun za sopstvene propuste? Evo odmah i odgovora: ona koja je upravo srazmerna, proporcionalna tvrdoći obraza osoba iz menadžmenta firme za čije funkcionisanje plaćaju građani.

Ovog puta „oduševio” nas je stav JKP-a „Vodovod i kanalizacija” – sve ono što smo mi bacili u vodu, i bukvalno i metaforički, kao i svu vodu koju ste pojačano ispuštali na našu preporuku, platite vi, dragi potrošači. Posle haosa u vezi s pančevačkom „česmovačom”, čiji smo kvalitet toliko puta hvalili govoreći da je na višem nivou od flaširanih voda, nakon priznanja odgovornih lica da smo izvesno vreme pili neobična bakterijsko-hemijska jedinjenja i njihovog neprihvatanja odgovornosti za taj po zdravlje opasan kurčšlus – stigli su uvećani računi za vodu! Nečuveno!

Održana je i tematska sednica Skupštine grada prošle nedelje. Na njoj smo videli samo ono što već odavno znamo: kada postoji politički konsenzus koalicije na vlasti da oko nekog važnog pitanja ne treba mnogo čačkati – čačkanja nema.

Takav je slučaj i, na primer, Apoteke Pančevo.

Pekar, lekar, apotekar, kolar, stolar..., nabraja Bora Đorđević šta je sve mogao da bude u neka srećnija vremena. Ovi stihovi uvek nanovo postaju aktuelni nekako s proleća, pred leto, kada nova generacija devetnaestogodišnjaka završava gimnazije ili srednje stručne škole.

Velika većina njih, ali i njihovih roditelja, koji su u ovoj situaciji često na lekovima za smirenje, tada pokušava da osmisli budućnost. Poslednjih godina odluka o tome šta im je činiti vodi u dva suprotna smeru. Ako postoji neki rođak „preko” ili bilo kakva druga kombinacija za odlazak u inostranstvo – preostaje samo da se čovek baci na sređivanje papira.

Svakako najprotivrečnija proslava kojoj je potpisani prisustvovao beše žurka

povodom odlaska u jednu od zemalja EU devojke što je tek dosegla punoletstvo. Parti i veselje organizovali su njeni roditelji za svoje prijatelje jer njihova ćerka zauvek odlazi, da se u svoj dom i svoju zemlju više ne vrati!? Bilo je tamo i suza, naravno.

Pomenuti kontrasmer se račva na dva putića: jedan je jurnjava za vezama ne bi li se dete „udomilo” u javnom sektoru, a drugi predstavlja pokušaj da tinejdžer(ka) ipak upiše neki fakultet; tu razmišljanje o bežanju iz Srbije bar nakratko prestaje, dok ono o kupovini diplome počinje.

Frontmen „Čorbe” je, nabrajajući zanimanja od kojih je zbog rokenrola odustao, pomenuo, između ostalih, još dva veoma zanimljiva: političar i demagog. Iako ih danas i od jedne i druge sorte (često su te dve reči i sinonimi) ima veoma mnogo, navala na te „profesije” kod nas ne prestaje.

I deca znaju da su one najunosnije.

Sudeći po onome što doživljavamo ovih dana, čekaju nas izuzetno naporna jesen i teška zima. Naime, sada, dok se partije nadmeću za stolice u dve mesne zajednice (Jabuka i Mladost), na dnevnom nivou imamo nekoliko konferencija za novinare i stiže nam masa saopštenja; jednako su vredni i vlast i opozicija, ali Pančevke i Pančevci za taj trud ne pokazuju preveliko interesovanje.

Zato nije lako ni odokativno dobaciti šta će biti tokom izborne kampanje za odbornike u gradskim i opštinskim skupštinama i poslanike u pokrajinskom parlamentu, koja nas čeka pred kraj godine. Ono što je sigurno, jeste da će tada, pored novinara u čijem je to opisu posla, „bombardovani” obećanjima o boljem sutra, hteli – ne hteli, biti i građanke i građani.

Ko svu tu lepotu budućeg života preživi, pričaće.

Siniša Trajković